

Les Eleccions

Als pobles del Vallès

La coacció i el soborn han sigut la característica de les votacions del diumenge en el Vallès. Podríem fàcilment senyalar fets repugnants, que acrediten la ètica política de la Lliga, en tots i cada un dels pobles del Districte, emperò ens limitarem, per avui, a fixar l'atenció en alguns d'ells perquè ho tinguin molt present tots quants intervenen en la política del districte i molt particularment el que ha sigut i serà en breu altra vegada diputat a Corts pel districte, En Francisco Torras Villà.

La trilogia que governa Cardedeu ha posat preu a la consciència ciutadana i ha venut el cens gairebé en sa totalitat al candidat de la Lliga En Josep M.ª Trias, per uns bitllets de banc, en forma de carretera, que han sigut garantits per una tercera persona. Afirmem nosaltres i no serem desmentits, que l'al ludida carretera serà la propaganda, per Cardedeu, en vinents eleccions generals... Paraula.

A L'Ametlla. Dèu bitllets de mil pessetes obraren el miracle d'aconseguir per al candidat de la Lliga una lleugera majoria.

A La Roca. Intentaren mercadejar l'acta, oferint-ne fins a trenta mil pessetes, dipositant-ne tretze mil en mans d'un propietari de Montornès, per tal de poder-se apuntar cinquanta vots de l'Arrabal.

A Parets. Varen subscriure quinze mil pessetes d'obligacions hipotecàries de la Cooperativa, regalant altres cinc mil pessetes per als gastos de l'elecció.

A Montcada. I per a la societat «La Paz», de Marrampinyo, varen ésser entregades cinc mil pessetes.

A Mollet. Cinc mil duros per al gasto de l'elecció i convèncer a determinats elements apolítics; aquest era l'objecte. Males llengües asseguraren que va vessar-se propaganda per a distreure la opinió dels agents encarregats de la distribució del panís.

A Sant Feliu, Bigas i Riells, Palou, i Montornès varen pagar-se els vots a vuit duros, tenint distribuïts pels dius pobles agents encarregats del soborn.

L'Institut Agrícola Català de Sant Isidro, com si es tractés d'un candidat agrícola va esmerçar ses energies perquè tots els associats, propietaris d'aquest districte, proveïts de llurs xurriaques, es traillessin a llurs cases per a reunir als parcers, imposant-los la candidatura d'en Trias, en mig de les amenaces de fer-los deixar la terra; i els haurieu vist a la porta del col·legi electoral repartint ells mateixos papeletes, com si aital imposició anés transcrita en els contractes d'arrendament de les terres.

El què ha succeït a Santa Eulària i a Les Franqueses rebassa ja tots els límits. Varen nomenar adjunts perquè des de la mesa podessin exercir constant coacció als electors, a dos significats propietaris afecies a la Lliga, que vigilaven amb gran cura les candidatures que anaven a la urna, essent significatiu que la casi totalitat dels sufragis emesos en favor del senyor Torras ho foren en candidatures arregiades per a poder burlar les amenaces dels cacics i propietaris forasters.

En l'últim dels dos pobles anomenats ja es cuidava de fer la por al cos electoral, el ma-

teix l'utge de pau i cacic màxim. En Josep Rovira de Villà, qui a la porta del col·legi feia guàrdia i fins canviava candidatures.

En tots els pobles va sentir-se el pes de la plata i una pressió mai coneguda; emperò mai tampoc havia sigut tant nodrida la votació de la nostra candidatura. Això sol ha d'enorgullir-nos, pensant el que implica no haver pogut arrepassar la representació llegítima d'un districte on s'hi han deixat, com a llevor, més de trescentes mil pessetes.

□ □ □

A la nostra ciutat

Les eleccions celebrades el passat diumenge, a Granollers, tingueren una característica, la d'extraordinària animació, filla de l'interès que havia despertat la lluita, de virulència mai coneguda.

A primeres hores del matí començaren ambdues parts bel ligerants a prendre posicions. Prompte els nostres amics es donaren compte de que el director de la brega a la nostra ciutat era l'incomensurable Plaja — el de la teoria del marge — al qual feien guàrdia una sèrie d'emplejats de la secció d'arbitris de l'Ajuntament de Barcelona, a més a més d'algún que altre caporal de sometent, essent la salvaguardia d'una cobla de pinxos i croupiers prou coneguts a Barcelona per llur excel·lent «fulla de serveis».

Com obeïnt a una consigna, nostres amics de sempre voltaren als pistolers de barato i vèllaren per la lliure emissió del sufragi, desenrotllant-se la jornada electoral sense incidents d'importància.

La provocació que entranyava la presència d'uns forasters de la Lliga, i alguns del Banc de Barcelona, va tenir la virtualitat de somoure el cos electoral, donant-se el cas de que a migdia era nodridíssima la votació obtinguda per la nostra candidatura, tant com migrada i ridícula la del candidat d'una de les figures preeminentes del Concell d'Administració de la susdita entitat bancària.

A mida que avençava la tarda i eren més afalagadores les notícies rebudes de tot el districte augmentava la impaciència en saber que a Badalona, malgrat la bona fè dels amics, es pagaven per compte (?) d'en Trias de Bes, a cent pessetes els vots, actuant en la major part dels carrers d'aquella ciutat oficines de compra venda. Aital estat d'alarma, que va córrer entre els bons amics de la Coalició va fer el miracle de centuplicar els entusiasmes, i donava joia veure com s'improvitzaven comissions per carrers que cuidaven que no deixés de votar al fill del districte un sol veí de Granollers.

Per la tarda va arribar a nosaltres la confiança de que hi havia el propòsit, tenint en compte la ridícula votació d'en Trias i la mai somniada victòria per la Coalició, d'arrepassar les actes en portarles a Correus, i això va obligar a usar d'una mesura mal qualificada pels mercaders de la política.

Vàrem salvar aquell obstacle: i quan pensàvem ja fruit de les delícies de la victòria, són robades les actes de votació de les seccions de la ciutat, precisament les que serveixen per a computar els vots en l'acte de l'escrutini, que d'aital faisó va oferir una majoria a favor del senyor Trias de Bes, essent així que'l districte va refusar-lo per una important majoria.

Dijous, en saber-se a Granollers la infàmia

comesa a benefici del candidat de la Lliga, senyor Trias de Bes, va reaccionar el poble i va ésser possible que, congregat, es juramentés a cobrar en altri els agravis rebuts.

Mai cap ciutat ha demostrat més espontaneament el seu afecte a un seu representant i la seva immensa alegria pel triomf del seu candidat preferit, com Granollers ho feu dijous passat. Cap al tard, la carretera bu lia de generació, que se sentí revo tada, ferida en el més pregón dels seus sentiments, en saber la nova de que, de moment, el robament d'unes actes feia aparèixer triomfant al senyor Trias.

En arribar el senyor Torras, a les deu del vespre, en menys de cinc minuts la sala de La Unió Lliberal quedà abarrotada de la multitud que volia oir de sos llavis la condemna de la infàmia comesa. Després, tot el poble el seguí fins a la Casa de la Ciutat, on l'esperaven l'Ajuntament i significades personalitats.

L'endemà, l'Ajuntament es reuní en sessió extraordinària, i interpretant l'unànim sentir de la ciutat acordà protestar de la malifeta.

A les set de la tarda, la plaça de la Constitució era plena de la gentada, que mostrava la seva adhesió a la protesta de l'Ajuntament.

Acabada la sessió, i en mig de l'entusiasme de la multitud, sortiren l'alcalde senyor Novellas i els regidors al balcó essent aclamats, i en mig de crits de Visca el nostre diputat! Abaix els lladres!, el conceller En Joan Montañà llegí el següent telegrama, que ha sigut remès a les autoritats superiors de la Nació:

«Ajuntament, reunit en sessió extraordinària, acorda unànimement elevar a V. E. enèrgica protesta per la substracció de les actes de les seccions d'aquesta ciutat, que donen una majoria de mil quatre cents vots al candidat lliberal, fill d'aquest districte, senyor Torras Vilà, qual resultat publicà ahir el Butlletí Oficial, i que, per no haver sigut computats en l'escrutini general, ha motivat la proclamació del candidat de la Lliga Regionalista, amb tot i haver sigut derrotat per més de tres cents vots.

Preguem interressi la intervenció del Fiscal de S. M. per a l'aclariment d'aital infamant delictes.»

Una carta important

En resposta a la infàmia comesa per a retardar la confirmació del llegítim triomf aconseguit en aquest districte, el nostre verdader representant a les Corts ha publicat a la Premsa de Barcelona la següent carta:

«Señor director de ...

Muy respetable señor mio: Le estimaré publicar en el periódico de su acertada dirección esta carta, contestación a la insertada en su última edición, firmada por el señor Trias de Bes.

Es un hecho indudable, pese a toda la palabrería del señor Trias, que han sido sustradas de sus respectivos pliegos cuatro actas, gracias a lo cual ha sido proclamado el señor Trias de Bes. Como estos actos son constitutivos de delito, he formulado la correspondiente querrela y ante los tribunales veremos si hay justicia para los ladrones de actas que con tanto éxito hasta ahora han actuado en el distrito de Granollers.

Le queda sumamente agradecido su afectísimo seguro servidor q e. s. m.—Francisco Torras.»

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers